

[Lønger]

Jeg skal slutte med at nævne, at beløbet 360 mill. kr. ikke er ganske tilfældigt valgt. Det er temmelig præcis det finansieringsbehov, som Københavns kommune havde, og som også blev fremhævet officielt fra Københavns kommunes side i forbindelse med den budgetlægning, som lige har fundet sted.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Der er fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Henning Rasmussen (S):

Der kommer flere og flere beviser på, at overborgmesteren og den samlede borgerrepræsentation i København har ret i, at Københavns kommune har store økonomiske problemer, som man ikke selv har skabt.

Befolkningstallet er faldet kraftigt, mennesker med gode indtægter er flyttet ud til omegnen, fordi det er her, de nye villabyggerier og det øvrige nybyggeri især har fundet sted, medens mennesker med forholdsvis lave indtægter er flyttet til København. Samtidig er befolkningens sammensætning ændret stærkt. Københavns kommune har forholdsvis langt flere folkepensionister og førtidspensionister end andre kommuner, også f.eks. i sammenligning med de store provinsbyer. Nøjagtig på samme måde er det med enlige forsørgere, studerende og arbejdsløse, der ikke er arbejdsløshedsforsikrede, for blot at nævne nogle grupper.

Københavns kommunes udgifter presses derfor op i et hurtigere tempo, end indtægterne stiger. Det er problemer, som de nuværende udligningsordninger af flere grunde ikke kan løse. For det første fordi udligningsordningerne kun giver delvis dækning for de forskelle, der rent faktisk er. Det gælder både for skatteudligningen og for udligningen for forskelle i udgifter. Det rammer særlig hårdt for en meget stor kommune, hvor en række områder: omsorg for ældre, sygehusvæsen, bistandshjælp, daginstitutionsområdet og meget andet, derfor er langt dyrere pr. indbygger end i næsten alle andre kommuner.

Man skal her huske på, at Københavns kommune ikke har fået den automatiske fulde udligning af indtægter og udgifter af enhver art med sine omegnskommuner, som

kommunerne i provinsen fik ved sammenlægning med deres omegnskommuner ved kommunalreformen i 1970. Det er helt klart, at den særlige hovedstadsudligningsordning ikke kan opveje det, som Københavns kommune her er gået glip af ved, at kommunalreformen af en række gode grunde ikke kunne gennemføres i hovedstadsområdet, som den blev det i resten af landet.

Jeg har ikke hermed sagt, at Københavns kommunes økonomiske problemer skal løses ved, at landets øvrige kommuner skal aflevere penge til København; vi mener, det er statens opgave, ikke kommunernes.

Vi har set, at indenrigsministeren ynder at afslutte sine stadige afvisninger af at yde Københavns kommune økonomisk retfærdighed med at henvise til, at det jo er de andre kommuner og ikke staten, der skal betale. Ved den holdning prøver indenrigsministeren at lægge gift for en fair behandling af Københavns kommune. Langt de fleste kommuner er jo på vej ind i økonomiske problemer på grund af regeringens kommende tømning af deres kasser. De har nok i at klare deres egne problemer og vil derfor naturligvis ikke sige ja til at aflevere til andre.

Jeg vil gerne erindre om, at den daværende socialdemokratiske regering i 1981 med tilslutning fra folketinget gennemførte, at Københavns kommune fik et a conto-tilskud på 250 mill. kr. Hensigten var derefter at udarbejde varige forslag til økonomiske ordninger, der yder borgerne i København retfærdighed.

De nye voldsomme beskæringer af bloktilskuddene, som regeringen har foreslået foreløbig for 1985 og 1986 – 4½ mia kr. i 1985 og et endnu større beløb i 1986 – vil være en katastrofe for Københavns kommune og for de mennesker, der bor der. Hvis det gennemføres som planlagt, vil enten skatteprocenten skulle stige fra ca. 29 til op imod 35, eller også skal der skæres meget voldsomt i de i forvejen nedskårne budgetter til stor skade for den københavnske befolkning.

Jeg vil også erindre om, at regeringen jo ønsker at fortsætte også efter 1986 med at hente de såkaldte konjunkturskabte overskud i kommunernes kasser. Man vil fortsætte med at tvinge kommunerne til at kræve skatter op, der skal gå i statens kasse, i stedet for at staten selv opkræver sine skatter hos borgerne. Jeg siger: hvis regeringen får magt,